

vil ogsaa spørge den højtærede Minister, om han ikke nærer nogen Betænkelighed ved at opretholde sit Krav om, at en saadan Fordring fra Statskassens Side skal have sin Plads forud for alle Prioriteter i den paagældende Ejendom næst efter kongelige Skatter? Det forekommer mig, at en saadan vekslende og stadig voksende Skat, som der her kan blive Tale om, maa være ret betænkelig overfor Realkrediten og ikke mindst overfor de 2den Prioriteter, som jo destoværre ere overmaade hyppige her i Landet. Jeg for min Del skulde ikke gerne ville have en 2den Prioritet i en saadan Ejendom, hvor der hver Dag voksede en større Prioritet op forud for den 1ste Prioritet af en Størrelse, som jeg slet ikke var i Stand til at beregne, hvis jeg overhovedet fik noget at vide om, at en saadan Fordring eksisterede. (*Breinholt*: Det kan være slemt nok for 1ste Prioritet!) Ja, det kan maaske være slemt nok for den 1ste Prioritet, men jeg vil dog antage, at den er nogenlunde sikker. Den, der har de senere Prioriteter, og saa Ejeren, naar han sælger og taber sin Værdistigning og sin Formue med det samme, ere derimod dem, der ere værst farne. Overhovedet synes jeg rent retfærdigvis, om man saa maa sige, at naar Staten mener, at der er en Værdistigning til Stede og giver en Mand Henstand med at betale den, maa Staten tage den Risiko, der er ved at give denne Henstand; den kan ikke lade andre Folk tage den og sige: Jeg tager først. Jeg skal i øvrigt henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at det nok er saaledes, som han siger, at man i Udlandet har beskæftiget sig med denne Sag. Der er i Tyskland et helt Bibliotek om dette Spørgsmaal i Mod-sætning til, hvad der er Forholdet herhjemme, men der er et meget lidet praktisk Udslag deraf, og det, der er — der er ikke paa nogen Maade nogen almindelig Værdistigningsskat i Tyskland — er paa et andet Grundlag, nemlig paa det, at Værdistigningsskatten først forfalder, naar Gevinsten er realiseret. Og saa vidt mig bekendt er man intetsteds gaaet videre end til en Fjerdedel af den Værdistigning og Formueforøgelse, som derved er bleven tilført den paagældende. Jeg tror med al Agtelse for Tanken og det Arbejde, som den højtærede Minister har udført i denne Sag ved at fremsætte dette Forslag, at man maa gaa væsentlig forsigtigere frem, end Tilfældet er her. Der er ingen Erfaringer fra Udlandet af nogen som helst Betydning at gaa efter; vi maa indhøste

dem selv. Efter min Opfattelse vilde det have været heldigt for det foreliggende Lovforslag, om den højtærede Minister havde holdt det fri for dette Afsnit C, der udmærket godt egner sig til at blive Genstand for et særligt Lovforslag. Det er ikke de samme Folk, der have Forstaaelse eller Interesse for Værdistigning, som tillige have Forstaaelse og Interesse for Jernbanespørgsmaalene og de dermed samhørende tekniske Kundskaber. Jeg tillader mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at det vilde være ganske særligt fremmede for dette Lovforslag, hvis den højtærede Minister kunde bestemme sig til foreløbig at tage sit Afsnit C. tilbage og henvisse det til en Kommission af sagkyndige Personer. Med al Agtelse for det Arbejde, han og hans Embedsmænd have udført, tror jeg alligevel, at der vilde kunne komme noget bedre ud deraf, og der vilde slet ikke være sket nogen Skade. Tværtimod er det min Overbevisning, at en Bemærkning i dette Lovforslag, hvis Ministeren ønsker det, om en Værdistigningsskat, som kan paalægges eller vil blive paalagt ved Lov, vil have den Virkning, at man slet ikke vil kunne spekulere i den Tid, hvori Lovforslaget er under Udarbejdelse. Allerede nu vilde man paa Grundlag af Ministerens Forslag, ja, allerede paa Grundlag af Kommissionens Forslag, kunne anstille Spekulationer med disse Grunde. Jeg har endog oplevet, at man 6 Aar, inden der blev fremsat Forslag til en Bane, har spekuleret i Grunde, i Forventning om, at den skulde komme. Men jeg tror, at den usikre Tilstand, som vilde blive tilvejebragt, hvis man nu ned-satte en Kommission, som skulde være færdig i Løbet af 6 Maaneder og maaske, til vi kommer sammen igen til Efteraaret, have udarbejdet et Lovforslag om dette Emne, som ikke har noget med et Jernbanelovforslag som saadant at gøre, vilde være en Hemske for Spekulation, fordi man hverken vilde købe eller sælge, naar man ikke vidste, hvorledes man vilde blive stillet. Nogen særlig Resignation vilde jeg ikke anse det for at være fra den højtærede Ministers Side, hvis han fulgte dette Forslag, eftersom der ikke er nogen Tvivl om, at i det Arbejde, den højtærede Minister har gjort, det Arbejde, der er gjort i Ministeriet, den Forhandling, der er ført i det andet Ting, og den, der vil blive ført i dette Ting, vil en saadan Kommission til Udførelsen af sit Arbejde have en væsentlig Hjælp, som den vilde sayne, naar den skulde arbejde paa